

մահուան թուական, սակայն ասիկայ թուականն էր արժաթեայ խաչի մը զոր Ս. Կարապետ եկեղեցւոյն նուիրած է Զաքարիա՝ եկեղեցւոյ շինութեան տարին իսկ:

Եւ իրօք՝ Սարգիս սարրաֆ Յօհաննեսեան, նրւաստ մանկածու դպիր՝ Կ. Պօլսեցի ի Ժողովրդոց եկեղեցւոյ Սրբոյ Հրեշտակապետին Միքայէլի, որ ի թաղին Պալատի, 1800—1804 «Տեղագրութիւն Կ. Պօլսոյ» գրած է, որուն մէջ կ'ըսէ. (ձեռագիրն առ Տր. Վ. Թորգոմեանի): «ԹԻԼԱՔԻԼՏԱՐ քաղաքի, հեռի ի ծովեզերէն ի Լեռնակողմն կոյս, գոն երկու թաղք բնակութեան Հայոց մօտ իրերաց՝ հանգերձ երկու եկեղեցեօք: Որոց առաջինն կոչի Սէլամսըզ, յորում է եկեղեցի մի Հայոց յանուն Ս. Խաչին, որոյ առաջին կերտողն ի չգոյէ, էր Տէր Աբրահամ քահանայն Պալատցի, եւ գերեզման նորին է ի բակի եկեղեցւոյն, որ վախճանեալ թաղեցաւ անդ ի թուականին Հայոց ՌՃՀԶ (= 1727): Եւ այժմ սոյն եկեղեցի մասամբ իմն նոր շինեալ է, եւ առընթեր նորին դպրոց մանկանց նորակերտ, որ շինեցաւ ի թվականին Հայոց ՌՄԽԶ (= 1797): Այս ԻԼԱՔԻԼՏԱՐ քաղաքի ի բնակութիւն թաղին Սէլամսըզի ջուր բերեալ աղբիւր հոսեցոյց Յակոբ Պատրիարքն Ըստամպօլու զիմառացի՝ Նալ օղլի կոչեցեալ, եւ արար յիշատակ մեծ՝ մերձ ի վախճան կենաց իւրոց, որ հանգեաւ ի թվականին Հայոց ՌՄԺԲ (= 1764) Յուլիս ԺԳ: Եւ քանզի յետ այնորիկ ճանապարհք անցից ջրոյն փոքր մի խանգարեալ եղ-